

A Kúria végzése

Az ügy száma: Kpkf.V.39.088/2023/2.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
Dr. Horváth Tamás bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Győző és Lencs Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1; cím2)
Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Vármegyei Regionális Igazgatóság (cím3)
Az alperes képviselője: képviselő1 rendőr alezredes
A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indított közigazgatási jogvita
Jelen ügy tárgya: fellebbezés visszautasítása
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes
A fellebbezéssel támadott végzés: Fővárosi Ítéltábla
1.Kpkf.750.608/2023/2. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.608/2023/2. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] Az alperes a 106-1-585/6/2023-Ké. számú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) az ukrán állampolgár felperest a törvényben meghatározott tartózkodási feltételek nem teljesítése miatt az Európai Unió tagállamainak területéről Ukrajna területére kiutasította; kötelezte, hogy az Európai Unió tagállamainak területét 2023. február 5. napján 24:00 óráig bármely határátkelőhelyen keresztül hagyja el; figyelmeztette továbbá, hogy amennyiben a kiutasításnak önként nem tesz eleget, az idegenrendészeti hatóság kitoloncolja, beutazási és tartózkodási tilalmat rendel el.

[2] Az alperesi határozattal szemben a felperes 2023. január 31. napján személyesen keresetlevelet nyújtott be az alperesnél, és a 8 napos keresetindítási határidő elmulasztásának kimentésére igazolási kérelmet terjesztett elő.

[3] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 9.K.700.560/2023/5. számú végzésével a felperes igazolási kérelmét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 36. § (1) bekezdés g) pontja szerint irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 150. § (1) bekezdése, 151. §-a és 153. § (1) bekezdése alapján elutasította, mert megállapította, hogy az igazolási kérelemben előadottak nem alkalmasak a mulasztás vétlenségének valószínűsítésére.

[4] A felperes fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú bíróság 5. sorszámú végzésével szemben, amelyben kérte annak megváltoztatását és az igazolási kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát. Az utóbbi körben a keresetlevél határidőben való benyújtását érintő akadályoztatása szempontjából arra hivatkozott, hogy a pszichés állapota gátolta az alperesi határozat jogorvoslati tájékoztatásának megértésében és az annak megfelelő cselekvésben.

A Fővárosi Ítéltábla végzése

[5] A Fővárosi Ítéltábla a 2023. június 28. napján kelt 1.Kpkf.750.608/2023/2. számú végzésével a felperesnek - az elsőfokú bíróság 5. sorszámú végzése elleni - fellebbezését visszautasította. Végzésének indokolásában hivatkozott a Kp. 112. § (3) bekezdése és a 99. § (3) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Kp. 48. § (1) bekezdés k) pontjában, a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában, 104. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakra. Megállapította, hogy a felperes a törvényi kötelezettsége és a támadott végzés perorvoslati kiiktatása ellenére a perorvoslati kérelmében nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság végzése mely jogszabályi rendelkezést sértette meg. Ennek hiányában a fellebbezés érdemben nem volt vizsgálható. Végzésében hivatkozott az egységes bírói gyakorlatra (Kúria Kpkf.I.40.541/2021/3.; Kpkf.IV.40.579/2021/2.; Kpkf.I.40.671/2021/3.; Kpkf.V.40.577/2021/2.; Kpkf.II.40.432/2021/2.; Kpkf.V.40.494/2021/2.; Kpkf.IV.40.559/2021/2. számú eseti döntései).

A fellebbezés és az észrevétel

[6] A felperes a Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.608/2023/2. számú végzése ellen benyújtott fellebbezésében kérte a végzés hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróságnak a fellebbezés érdemi elbírálására való utasítását. Álláspontja szerint – ellentétben a támadott végzésében foglaltakkal – a fellebbezés tartalmából egyértelműen megállapítható

volt, hogy az az elsőfokú bíróságnak a felperes Pp. 150. § (1) bekezdése alapján előterjesztett igazolási kérelmével, ezen belül elsősorban a mulasztás önhibán kívüliségével kapcsolatos mérlegelési tevékenységét támadta, lényegében az irányadó tények és körülmények felülmérlegelésére kérte, mellyel összefüggésben azonban nem jelölhető meg konkrét, egzakt jogszabálysértés a Pp., a Kp. vagy bármely más jogszabály alapján. Utalt a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjának második fordulatára („a jogszabálysértés megjelölése nem szükséges abban az esetben, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés”), amely olyan esetet szabályoz, ami a jelen ügyben is érintett, de a Kp. mégsem tartalmazza ezt a rendelkezést; „a Kp-ból való elhagyás” jogalkotói indoka nem ismert. Erre tekintettel a perbeli esetben csak a Kp. 104. § (2) bekezdésének a rendelkezése hívható fel. Hivatkozott a BH2022. 156. számon közzétett eseti döntésre is, amely szerint a másodfokú bíróság eljárása akkor felel meg az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési követelménynek, ha a bíróság a fellebbező fél által előadott kérelmet a tartalma szerint, a fellebbezés előterjesztésével elérni kívánt célnak megfelelően veszi figyelembe.

[7] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

[9] A Kúria az ítéletábra végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Ítéletábra az irányadó jogszabályi rendelkezések mentén helytállóan döntött a fellebbezés visszautasításáról. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a következőket emeli ki.

[10] A felperes fellebbezésében azt állította, hogy az elsőfokú bíróságnak az igazolási kérelem elutasításáról szóló végzése elleni fellebbezése tartalmazta, hogy a mérlegelési tevékenységet támadta. Sérelmezte ezért a fellebbezés visszautasítását és a Kp. 104. § (2) bekezdésének megsértésére hivatkozott. Eszerint, ha a fellebbezésben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a fellebbezés nem utasítható vissza.

[11] A Kúria kiemeli, – ahogyan ezt a Fővárosi Ítéletábra végzése helyesen megállapította – a felperes fellebbezése nem tartalmazta a megsértett jogszabályhelyet. A felperes tehát nem tévesen hivatkozott valamely megsértett jogszabályhelyre, hanem egyáltalán nem jelölte meg a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést. A Kp. 104. § (2) bekezdése azt feltételezi, hogy a beadvány tartalmaz valamilyen jogszabálysértést, azonban tévesen. A felperes fellebbezése azonban semmilyen jogszabályra nem hivatkozott, így a Kp. 104. § (2) bekezdése a perbeli esetben nem volt alkalmazható, azt tehát a Fővárosi Ítéletábra támadott végzése nem sérthette meg.

[12] A felperes a jelen fellebbezésében arra hivatkozással jelölte meg a Kp. 104. § (2) bekezdésének a sérelmét, „jobb híján”, hogy a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelő szabályt a Kp. nem tartalmaz, és ennek jogalkotói indoka nem deríthető fel. A Kúriának - a

felperes által elismerten közigazgatási perben nem alkalmazható - Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjának „Kp.-ből való elhagyása” kapcsán nem kell állást foglalnia, azonban röviden utal arra, hogy a Pp.-nek és a Kp.-nek a fellebbezés tartalmára vonatkozó előírásai egymástól eltérőek, a Pp. szerinti szabályozásban a fellebbezés tartalma és a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének terjedelme közötti kapcsolatot képezi le a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja {a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerint a másodfokú bíróság az anyagi felülbírálat során „jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését”; a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja pedig a jogszabályhely megjelölése alóli kivételként szabályozza, hogy a fellebbezésben fel kell tüntetni „az anyagi vagy eljárási jogszabálysértést, jogszabályhely megjelölésével, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés”}.

[13] Ezek a szabályok a Kp. fellebbezésre vonatkozó sajátképi előírásai miatt nem alkalmazhatók a közigazgatási perben, amely esetében fellebbezni kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással lehet, és a támadott döntés megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére is csak akkor kerülhet sor, ha a döntés jogszabálysértő. A Kp. 112. § (3) bekezdése a végzés elleni fellebbezésre az ítélet elleni fellebbezés szabályait rendeli alkalmazni (az alcímben foglalt eltérésekkel); az ekként irányadó Kp. 99. § (1) bekezdése pedig előírja, hogy jogszabálysértésre, illetve a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet fellebbezéssel élni az elsőfokú ítélet ellen. A végzések elleni fellebbezés elbírálására vonatkozó Kp. 114. §-ának szabályozása is azt tükrözi, hogy a vizsgálat a jogszabálysértésre terjed ki, a jogszabálysértő végzést változtatja meg, vagy helyezi hatályon kívül a másodfokú bíróság.

[14] A jelen esetben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság 5. sorszámú végzésére hivatkozással fellebbezés megnevezéssel benyújtott felperesi beadványban a felperes a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést nem jelölte meg. Az elsőfokú bíróságnak az 5. sorszámú végzésben írt részletes és pontos, a jogkövetkezményre való figyelmeztetést is tartalmazó tájékoztatása ellenére tehát a felperes nem terjesztett elő olyan beadványt, amely megfelelt volna a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltaknak, ami az igazolási kérelem elutasítását támadó fellebbezésnek is tartalmi kelléke, abban az esetben is, ha a fellebbezés elsősorban az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét sérelmezi. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyet ebben az esetben is meg kell jelölni. Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla jogszerűen döntött a fellebbezés visszautasításáról a Kp. 104. § (1)-(2) bekezdése, 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján.

A döntés elvi tartalma

[15] *A Kp. 104. § (2) bekezdésében foglalt akadály a fellebbezés visszautasítása kapcsán csak akkor alkalmazható, ha a fellebbezésben meg volt jelölve a jogszabálysértés, csak tévesen; arra az esetre nem irányadó, ha egyáltalán nincs jogszabálysértés feltüntetve a fellebbezésben, holott annak szükségességére kioktatták a felet.*

Záró rész

[16] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján a fellebbezés visszautasítása tárgyában hozott döntés elleni fellebbezés illetékmentes.

[18] Az alperes észrevételt nem terjesztett elő, a Kúria előtti eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

[19] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2023. szeptember 21.

Dr. Márton Gizella
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett
előadó bíró

Dr. Darák Péter
bíró

Dr. Horváth Tamás
bíró

Dr. Stefancsik Márta
bíró